

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/17/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4211010332
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4211010332.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD. a sudcov JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Lenky Kováčovej, v trestnej veci proti obžalovanej G. F. , pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 3 písm. a/Tr. zák., o odvolaní obžalovanej G. F. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 25.01.2016, sp. zn. 1T/82/2011, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 20. apríla 2016, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 odsek 1 písmeno b/, písmeno e/ Trestného poriadku sa z r u š u j e napadnutý rozsudok.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovaná

G. F. , nar. XX.XX.XXXX vo J. H., bytom J. H.,
E. cesta XXX/X,

u z n á v a v i n n o u , ž e :

26. novembra 2009, v čase o 08.00 hod., po ceste č. I/64, v cestnom kilometri 2,360, smerom na Komárno, po nadjazde v blízkosti mestskej časti Ďulov Dvor, riadila osobné motorové vozidlo značky Opel Signum, EČ: P., pričom v dôsledku toho, že riadne nesledovala situáciu v cestnej premávke, začala predbiehanie minimálne troch za sebou jazdiacich vozidiel bez toho, že by sa bola presvedčila o tom, že sa môže bezpečne zaradiť pred vozidlá ktoré predchádzala, pričom si nevšimla, že prvé vozidlo v kolóne pomaly jazdí ľavými kolesami pri stredovej deliacej čiare, rovnobežne s osou vozovky a malo zapnutý ľavý ukazovateľ jazdy, pretože po daní prednosti v jazde oproti jazdiacemu osobnému motorovému vozidlu, mal jeho vodič v úmysle odbočiť doľava, počas jeho odbočovania, minimálne dve za ním jazdiace vozidlá ho v tom čase predbiehali sprava, obžalovaná strhla riadenie doľava a pravou prednou časťou svojho vozidla narazila do zadnej časti motorového vozidla značky Škoda 1203, EČ: F., ktorého vodič I. R., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zlomeninu sánky, otras mozgu, obojstrannú zlomeninu rebier, prepichnutie pľúc, z ktorých zranení sa liečil pri práceneschopnosti najmenej 10 týždňov, R. H., sediaci v rovnakom vozidle utrpel otras mozgu, pomliaždenie stehna, s dobou liečenia do 07.12.2009, R. P. utrpel pohmoždenie chrbta v oblasti hrudnej chrbtice a odlomenie výrastkov na piatom a šiestom stavci hrudnej chrbtice s dobou liečenia do 18.12.2009, a svojím konaním porušila ustanovenie § 3 odsek 1, § 4 odsek 1 písmeno c/ a ustanovenie § 15 odsek 1 zákona č. 8/2009 Zbierky zákonov o cestnej premávke v znení neskorších právnych predpisov,
t e d a :

inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona,

t ý m s p á c h a l a :

prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno h/ Trestného zákona,

z a t o s a j e j u k l a d á :

Podľa § 157 odsek 2 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno j/ Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, za použitia § 56 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona peňažný trest vo výške 2.000 eur (dvetisíc eur).

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa obžalovanej ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) mesiace.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd Komárno (ďalej len súd I. stupňa) uznal obžalovanú G. F. (ďalej len obžalovaná) vinnou zo spáchania prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

26. novembra 2009 v čase o 08.00 hod. po ceste č. I/64 v cestnom kilometri 2,360 smerom na Komárno po nadjazde v blízkosti mestskej časti Ďulov Dvor, riadila osobné motorové vozidlo značky Opel Signum, EČ: P., pričom v dôsledku toho, že riadne nesledovala situáciu v cestnej premávke, započala predbiehanie minimálne troch za sebou jazdiacich vozidiel, pričom si nevšimla, že prvé vozidlo v kolóne pomaly jazdí ľavými kolesami pri stredovej deliacej čiare, rovnobežne s osou vozovky a malo zapnutý ľavý ukazovateľ jazdy, pretože po daní prednosti v jazde oproti jazdiacemu osobnému motorovému vozidlu, mal jeho vodič v úmysle odbočiť doľava, počas jeho odbočovania, minimálne dve za ním jazdiace vozidlá ho v tom čase predbiehali sprava, obvinená strhla riadenie doľava a pravou prednou časťou svojho vozidla narazila do zadnej časti motorového vozidla značky Škoda 1203, EČ: F., ktorého vodič I. R., nar. XX.XX.XXXX, utrpel zlomeninu sánky, otras mozgu, obojstrannú zlomeninu rebier, prepichnutie pľúc, z ktorých zranení sa liečil pri práceneschopnosti najmenej 10 týždňov. R. H., sediaci v rovnakom vozidle, utrpel otras mozgu, pomliaždenie stehna, s dobou liečenia do 07.12.2009, R. P. utrpel pohmoždenie chrbta v oblasti hrudnej chrbtice a odlomenie výrastkov na piatom a šiestom stavci hrudnej chrbtice s dobou liečenia do 18.12.2009.

Súd I. stupňa za to uložil obžalovanej podľa 157 ods. 2 Tr. zák. postupom podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 1 roka.

Výkon uloženého trestu obžalovanej podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienenčne odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. jej určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Zároveň uložil obžalovanej podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke na dobu 30 mesiacov.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že mal nepochybne za preukázané, že obžalovaná dopravnú nehodu zavinila. Obžalovaná na svoju obranu uviedla, že nemohla vedieť, že z nadjazdu sa dá odbočiť doľava, lebo tam nebola dopravná značka, že ide o križovatku a preto nemohla predpokladať, že poškodený odbočí doľava. Súd I. stupňa však poukázal na samotnú výpoveď obžalovanej, ktorá sama uviedla, že daným miestom chodí dennodenne už 13 rokov, pretože dochádza za prácou do Komárna. Vinu obžalovanej mal za preukázanú predovšetkým na základe výpovedí svedkov, ktorí boli prítomní na mieste dopravnej nehody. Predovšetkým poukázal na výpoveď svedka C. R., ktorý uviedol, že nebohý poškodený musel mať zapnutý ukazovateľ smeru, inak by ho neboli predbiehali iné vozidlá sprava. Poškodený ako aj ďalší svedkovia mali potvrdiť, že nebohý poškodený mal zapnutú smerovku.

Na rozdiel od obžaloby súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovanej nie ako prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Vzhľadom na závery znaleckého posudku znalca MUDr. Jančulu, z ktorého vyplýva, že príčina smrti poškodeného nebola v príčinnej súvislosti s dopravnou

nehodou, súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. Vzhľadom na zmenu právnej kvalifikácie následne upravil aj skutok tak, aby zodpovedal stavu vykonaného dokazovania.

Uvedený rozsudok, ihneď po jeho vyhlásení, odvolaním napadla obžalovaná. V písomných dôvodoch odvolania, ktoré zaslala prostredníctvom obhajcu, sa domáhala zrušenia napadnutého rozsudku súdu I. stupňa a v konečnom dôsledku navrhla krajskému súdu, aby rozhodol vo veci sám tak, že ju oslobodí spod obžaloby. Alternatívne navrhla po zrušení napadnutého rozsudku uložiť jej miernejší trest a to trest peňažný bez uloženia trestu zákazu činnosti.

Uviedla, že záver súdu I. stupňa je nesprávny, pretože nevyplýva z vykonaného dokazovania. Nesprávnosť priebehu samotného skutku, ktorý obsahuje napadnutý rozsudok, bola preukázaná výpoveďou svedkov a aj výpoveďou súdneho znalca Ing. Gabriela Belobrada, ktorý považoval situáciu za technicky nemožnú, lebo oproti idúce motorové vozidlo by sa muselo s jej vozidlom zraziť. Ako vyplýva zo znaleckého dokazovania, poškodený R. musel začať s odbočovacím manévrom neskôr ako bol zahájený predbiehací manéver ňou. Preto vyslovila názor, že to nebola ona, ktorá zapríčinila dopravnú nehodu. Príčinou dopravnej nehody bola jednoznačne na strane poškodeného I. R., ktorý začal odbočovací manéver po tom, ako bol predbiehaný.

Podľa jej názoru nebola naplnená subjektívna stránka trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., pretože sa vyžaduje, aby páchatel tohto trestného činu konal závažnejším spôsobom konania, resp. aby porušil dôležitú povinnosť vyplývajúcu zo zákona. Ona však neporušila žiadnu povinnosť, ktorú by jej stanovoval zákon a to ani zákon č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Záver súdu I. stupňa je nesprávny a nevyplýva z vykonaného dokazovania. V čase, keď začala predchádzajúci manéver mala dostatočný rozhľad a videla dostatočný priestor pred vozidlami, ktoré chcela obehnúť tak, aby sa dokázala pred ne zaradiť. Poukázala na závery znaleckého posudku, kde znalec jednoznačne konštatoval, kde technika a spôsob jazdy vodiča I. R. bola po technickej stránke nesprávna. Ďalej uviedla, že znalec nekonštatoval, že by predbiehala takým spôsobom, že by sa nemohla bezpečne zaradiť pred predchádzané vozidlá. Neporušila tak žiadnu z povinností ustanovenej jej zákonom o cestnej premávke, teda ani § 15 ods.5 písm. b/ uvedeného zákona. Znalec v alternatíve č. 2 výslovne uviedol, že jej technika jazdy bola správna. Značka, ktorá by označovala blízkosť križovatky sa v smere jazdy vozidiel nenachádzala, nebola vôbec osadená a preto nemala mať ani možnosť vedomosť o tom, že bude predbiehať pred križovatkou či v križovatke. Za daných okolností nemohlo z jej strany prísť ani k porušeniu zákona o cestnej premávke v zmysle § 15 ods.5 písm. b/. Plne sa venovala vedeniu vozidla a sledovala situáciu v cestnej premávke, pričom v rámci dokazovania bolo preukázané, že viedla motorové vozidlo technicky správnym spôsobom, pričom to bol práve poškodený I. R., ktorý viedol svoje motorové vozidlo technicky nesprávnym spôsobom.

Vo vzťahu k naplneniu objektívnej stránky trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle § 157 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. poukázal na potrebu pre naplnenie skutkovej podstaty uvedeného trestného činu po objektívnej stránke takého konania, ktorého sa páchatel bol povinný zdržať alebo ktoré bol povinný vykonať a súčasne po subjektívnej stránke bolo potrebné naplnenie nedbanlivostného zavinenia minimálne podľa § 16 písm. b/ Tr. zák. a musela byť preukázaná priama príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a nedbanlivostným zavinením. Následok na zdraví poškodených bol vyvolaný iba výlučne nevypočítateľným a neodvrátiteľným konaním poškodeného vodiča R., pričom jej nemožno pričítať nesprávnu reakciu na nebezpečnú situáciu vyvolanú poškodeným R., pretože o nej nielenže nevedela, ale ani vedieť nemala a ani nemohla.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že porušenie ustanovení o cestnej premávke nebolo v priebehu dokazovania obžalovanej preukázané. Nebolo preukázané ani to, že by sa nevenovala vedeniu motorového vozidla. Technickej príčiny bolo jednoznačne preukázané konanie poškodeného R., ako vodiča 1203-ky. Či mohla zamedziť situáciu, ktorá vznikla a či mohla predpokladať správanie sa poškodeného, toto v celom konaní vyriešené nebolo. Poukazujem na rozdielne svedecké výpovede svedka R., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že predpokladal, že vodič 1203-ky mal zapnutú smerovku. Taktiež spolujazdec poškodeného vo svojej výpovedi uviedol, že poškodený mal zapnutú smerovku, pretože dával prednosť oproti idúcim autám, čo však nebolo v konaní preukázané, resp. nebolo dokázané, že je to z technického hľadiska možné a preto túto výpoveď nepovažujem za dôveryhodnú. Poukazujem aj na to, že zvukový vnem vo vnútri motorového vozidla ešte nemusí preukazovať, že by ukazovateľ smeru bol z vonku viditeľný, teda že by bola smerovka funkčná. Už v pôvodnom rozsudku súdu I. stupňa bolo poukazované na to, že obžalovaná touto trasou prechádza často a mohla predpokladať, že auto z hlavnej cesty odbočí na vedľajšiu. Na

danom mieste na hlavnej ceste však nebola žiadna výstražná značka, že ide o výjazd na bočnú cestu, poukazujem na to, že na vedľajšej ceste sa nachádza dopravná značka „Zákaz vjazdu!“. Podľa môjho názoru obžalovaná nemohla predvídať konanie poškodeného R., ktorý 5 sek. predtým, ako odbočoval mohol vidieť obžalovanú. Som toho názoru, že pri odbočovaní má mať vodič zvýšenú pozornosť a teda poškodený sa mal venovať vedeniu motorového vozidla. Príčinou dopravnej nehody bolo práve porušenie predpisov o cestnej premávke práve poškodeným.

V ostatnom zotrval na tom, čo uviedol v písomnom odôvodnení odvolania a navrhujem mu vyhovieť.

Obžalovaná k odvolaniu doplnila, že od skutku ubehlo už 6 rokov, pričom vyjadrila ľútosť s tým, čo sa stalo. Opätovne uviedla, že v čase keď poškodeného predbiehala, tento zrazu jej vyšiel do cesty autom, pričom nedal najavo, že chce odbočovať. Ďalej uviedla, že je účtovníčkou a musí dochádzať za svojimi klientmi, pričom auto potrebuje na výkon svojej práce, jej priemerný mesačný zárobok je cca 1.400 eur, pričom nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť a voči jej osobe nie sú vedené žiadne exekučné konania. Navrhla vyhovieť odvolaniu tak, ako uviedol jej obhajca.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že obžalovaná odvolacími námietkami napádala odbornú situáciu, ktorá bola riešená tak znalcom, ako aj Ing. Kasanickým v odbornom vyjadrení. Poukázala na to, že súd I. stupňa pri hodnotení dôkazov neprihliadal tak na závery znaleckého posudku, ako aj odborného vyjadrenia ale riadil sa vlastnými úvahami. Ponechala preto na úvahe súdu, či v danej veci nie je potrebné doplniť dokazovanie znaleckým posudkom iného znalca alebo ústavu, aby sa tak objektívne zistil skutkový stav a aby sa tak dospelo k objektívnejšiemu rozhodnutiu. Alternatívne navrhla, ak odvolací súd dospeje k názoru, že dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, navrhla odvolanie obžalovanej podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovanou, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému mohol odvolateľ podať odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, rešpektujúc zásadu „reformatio in peius“ zákaz zmeny k horšiemu (pretože odvolanie v neprospech obžalovaného nepodal prokurátor) a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Je potrebné uviesť, že trestná vec obžalovanej bola predmetom rozhodovacej činnosti krajského súdu, ako súdu odvolacieho, keď na podklade odvolania obžalovanej bol zrušený predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa zo dňa 26.02.2014 sp. zn. 1T/82/2011. Odvolací súd predchádzajúci rozsudok súdu I. stupňa zrušil podľa § 321 ods.1 písm. b/, písm. c/ Tr. por. a podľa § 322 ods.1 Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol s tým, že v danom prípade nie je zrejme akým spôsobom sa súd I. stupňa vysporiadal s jednotlivými dôkazmi, pretože v odôvodnení napadnutého rozsudku absentovalo o aké dôkazy súd I. stupňa oprel svoje závery. Nebolo zrejme, prečo súd I. stupňa neuviedol dôkazy vyznievajúce v prospech obžalovanej, predovšetkým prečo v odôvodnení napadnutého rozsudku neuviedol všetky dôkazy, ako napr. odborné vyjadrenie Ing. Kasanického, ktoré akoby ani vôbec nebolo. Pritom sa súd I. stupňa nevysporiadal ani so závermi znaleckého posudku Ing. Belobrada. Nepostačovalo len uvedenie, že v danej veci bolo vykonané znalecké dokazovanie, ale bolo potrebné uviesť jeho závery a tieto aj vyhodnotiť. Súd I. stupňa sa nevysporiadal s tvrdením znalca Ing. Belobrada, že nebhý poškodený začal odbočovať doľava, keď už bol s vozidlom obžalovanej predchádzaný. Danú skutočnosť uviedol aj Ing. Kasanický v odbornom vyjadrení, ktoré súd I. stupňa ani neuviedol ako dôkaz, teda nie je zrejme, ako sa súd I. stupňa vysporiadal so skutočnosťami, uvádzanými v danom vyjadrení. Úlohou súdu I. stupňa bolo opakovane vypočuť znalca Ing. Belobrada za účasti aj Ing. Kasanického, aby sa vyjadrili k príčine vzniku dopravnej nehody a následne bolo potrebné, aby závery našli odzrkadlenie aj skutku a právnej kvalifikácii konania obžalovanej.

Odvolačný súd poukázal na skutočnosti, uvádzané svedkami, účastníkmi pri dopravnej nehode, že nebohý poškodený pred tým, ako začal odbočovací manéver s vozidlom zastal, aby dal prednosť oproti prichádzajúcim autám a až potom začal odbočovať, pričom mal zapnutý ukazovateľ smeru, ktoré sú v rozpore so závermi znaleckého dokazovania.

Súd I. stupňa právne kvalifikoval konanie obžalovanej ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 pís. h/ Tr. zák., že obžalovaná inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej jej podľa zákona. Z popisu skutku však nevyplýva akú dôležitú povinnosť obžalovaná svojim konaním porušila.

Úlohou súd I. stupňa bolo, aby uviedol v skutku konkrétne ustanovenie zákona o cestnej premávke, ktoré obžalovaná spôsobom svojej jazdy, následkom, ktorej bola dopravná nehoda, porušila.

Po opätovnom predložení spisového materiálu týkajúceho sa obžalovanej odvolací súd preskúmal tak predložený spis, ako aj odvolacie námietky obžalovanej, uvádzané tak v písomnom odôvodnení odvolania, ktoré zaslala prostredníctvom obhajcu, ako aj skutočnosti uvádzané obžalovanou a jej obhajcom na verejnom zasadnutí a dospel k záveru, že súd I. stupňa správne právne kvalifikoval konanie obžalovanej, ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods.1, ods.2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. h/ Tr. zák. (takto právne kvalifikoval konanie obžalovanej súd I. stupňa aj v predchádzajúcom zrušenom rozsudku, na rozdiel od obžaloby, a odvolací súd už vo svojom predchádzajúcom rozhodnutí nenamietal takúto právnu kvalifikáciu). Uvedeného prečinu sa dopustí ten páchatel', ktorý inému z nedbanlivosti spôsobí ťažkú ujmu na zdraví závažnejším spôsobom konania, porušením dôležitej povinnosti uloženej mu podľa zákona.

Aj keď obžalovaná popierala, že by sa dopustila konania kladeného jej za vinu, odvolací súd dospel k záveru, že obžalovaná svojim konaním naplnila zákonné znaky hore uvedeného prečinu. Predovšetkým je potrebné uviesť, že už zo samotnej výpovede obžalovanej vyplýva, že daným úsekom obžalovaná denno-denne jazdila. Prokurátor vo vyjadrení k odvolaniu obžalovanej poukázal na to, že súd I. stupňa pri svojich záveroch nevychádzal zo znaleckého dokazovania a preto navrhol, aby bolo dokazovanie doplnené o pribratie ďalšieho znalca resp. ústavu, aby tak bolo možné objektívnejšie rozhodnúť v trestnej veci obžalovanej. Doplnenie dokazovanie pribratím ďalšieho znalca resp. ústavu odvolací súd považoval za nadbytočné a to už aj s poukazom na to, že krajský súd ako nadriadený súd zrušil uznesenie súdu I. stupňa, ktorým pribral do konania ďalšieho znalca. Tu odvolací súd poukazuje na závery znaleckého posudku znalca Ing. Gabriela Belobrada, ktorý vo svojich záveroch znaleckého posudku poukazyval na dve alternatívy vzniku dopravnej nehody, pričom alternatíva uvedená pod č. 1 bola podporená celým radom vo veci vykonaných dôkazov. Keďže zo samotného vyjadrenia obžalovanej vyplynulo, že daným úsekom chodila dlhé roky, nie je možné konštatovať, že by nevedela o tom, že na danom mieste sa uvedená odbočka nachádzala, aj keď táto nebola označená dopravným značením, ako križovatka. To, že poškodený I. R. odbočoval z hlavnej cesty na vedľajšiu cestu vyplýva z výpovedí svedkov a to nielen svedkov, ktorí sa nachádzali v motorovom vozidle, ktoré viedol neb. poškodený I. R., ale aj z výpovedí svedka C. R.. Poškodení R. H. a R. P. zhodne uviedli, že neb. poškodený I. R. dával znamenie o zmene smeru jazdy, čo bolo zrejme aj z toho, že ich motorové vozidlo začali obiehať ďalšie vozidlá sprava. O tom, že bol na motorovom vozidle zn. Škoda 1203 zapnutý ukazovateľ smeru potvrdzoval aj svedok C. R.. Uvedený svedok vo svojej výpovedi potvrdil, že vozidlo Škoda 1203 malo zapnutú smerovku, pretože inak by toto vozidlo neboli ďalšie vozidlá predchádzali sprava, a keď vozidlo Škoda 1203 chcelo odbočiť doľava na účelovú komunikáciu, videl z nadjazdu v jeho jazdnom pruhu prichádzať motorové vozidlo zn. Opel čiernej farby (vozidlo obžalovanej) a toto vozidlo predchádzalo pred ňou jazdiacu kolónu minimálne štyroch vozidiel, medzi ktorými bolo aj vozidlo Škoda 1203. Uvedený svedok C. R. ďalej uviedol, že vozidlo Škoda 1203 pomaly a plynulo odbočovalo doľava a keď vodička vozidla Opel toto zbadala strhla riadenie vozidla doľava, došlo však k zrážke medzi pravou prednou časťou vozidla Opel a ľavou zadnou časťou vozidla Škoda 1203. Už z tohto je zrejme, keďže došlo k zrážke vozidla obžalovanej s vozidlom Škoda 1203 v zadnej časti tohto vozidla, že vozidlo Škoda 1203 už odbočovalo na vedľajšiu cestu.

Súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí konštatoval, že obžalovaná sa dopustila konania tak, ako je uvedené v skutku napadnutého rozsudku a dospel k záveru, že svojim konaním porušila ustanovenie § 4 ods.1 písm. c/ a § 15 ods.5 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke. Odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu, námietok obžalovanej a stavu vykonaného dokazovania dospel k záveru, že

obžalovaná svojim konaním porušila ustanovenie § 3 ods.1, § 4 ods.1 písm. c/ a § 15 ods.1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších právnych predpisov.

Zákon o cestnej premávke v ustanovení § 3 ods.1 kladie účastníkovi cestnej premávky povinnosť dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v zákone o cestnej premávke, pričom povinnosti vodiča sú uvedené v § 4 tohto zákona. Na základe stavu vykonaného dokazovania je možné konštatovať, že obžalovaná pri vedení svojho motorového vozidla porušila ustanovenie § 4 ods.1 písm. c/ zákona o cestnej premávke, keďže sa nevenovala plne vedeniu vozidla a nesledovala situáciu v cestnej premávke. Tým, že obžalovaná predbiehala motorové vozidlo za danej situácie porušila aj ustanovenie § 15 o predchádzaní zákona o cestnej premávke, z ktorého vyplýva, že vodič nesmie predchádzať ak nemá pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá je potrebná na bezpečné predchádzanie. Ako vyplýva z fotodokumentácie nachádzajúcej sa v spisovom materiály a aj z plánu a diagramu v znaleckom posudku, obžalovaná predbiehala na vrchole kopca kolónu viacerých áut jazdiacich pred ňou, pričom tieto autá zastavovali a niektoré z áut z kolóny začali obiehať motorové vozidlo neb. poškodeného I. R. sprava. Daná skutočnosť mala obžalovanú upozorniť na možnosť prekážky pri predbiehaní a preto nie je možné konštatovať, že mala pred sebou rozhľad na takú vzdialenosť, ktorá by bola potrebná na bezpečné predchádzanie. Aj keď bolo vyvrátené, že v protismere išlo motorové vozidlo, ktorému dával neb. poškodený prednosť, je potrebné poukázať na to, že v protismere aj keď vo väčšej vzdialenosti išlo motorové vozidlo, ktoré viedol svedok C. R.. Vzhľadom na kolónu a oproti idúce auto mala obžalovaná viac sledovať situáciu v cestnej premávke. Ak by bola sledovala dopravnú situáciu, musela vidieť, že vozidlo Škoda 1203 predbiehali motorové vozidlá jazdiace za ním a preto ustanovenie § 15 ods. 1 zák. o cestnej premávke jej neumožňovalo predbiehať pred ňou idúce vozidlo. Od porušenia tejto povinnosti sa odvíja príčinná súvislosť medzi jej konaním a kolíziou so Škodou 1203 a tým aj škodlivým následkom.

Odvolačný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že obžalovaná sa dopustila konania kladeného jej za vinu tak, ako je v skutku napadnutého rozsudku, avšak odvolací súd dospel k záverom, že obžalovaná svojim konaním porušila iné ustanovenie zákona o cestnej premávke, ako konštatoval súd I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu odvolací súd, na rozdiel od súdu I. stupňa, však dospel k záveru, že v prípade obžalovanej bude postačujúce pôsobiť trestom miernejším, ako je trest odňatia slobody aj keď podmienený. V prípade obžalovanej nejde o takého páchatel'a trestnej činnosti, ktorý by sa neustále dopúšťa konania v rozpore so zákonom a to aj na úseku dopravy a preto po zistení majetkových pomerov obžalovanej odvolací súd spel k záveru, že v prípade obžalovanej bude primeraným trestom trest peňažný a to vo výške 2.000,- eur. Pre prípad, že by výkon tohto peňažného trestu mohol byť zo strany obžalovanej úmyselne zmarený ustanovil odvolací súd náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace.

Keďže prejednávanej trestnej veci sa obžalovaná dopustila v súvislosti vedením motorového vozidla, tak odvolací súd, ako aj súd I. stupňa uložil obžalovanej trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke. Za primeranú však považoval odvolací súd kratšiu dobu trvania tohto trestu, pričom za primerané považoval jeho trvanie vo výmere 2 roky.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.